

gust indbragt et Beløb af 7,6 Mill. Kr., hvilket for 12 Maaneder vil blive 11,4 Mill. Kr. I September alene har den givet 3,1 Mill. Kr., men de Herrer vil maaske erindre, at i September Maaned har man begyndt at tage den fordoblede Stempelafgift. Den Opgørelse, som foreligger i Øjeblikket for September Maaned, kan naturligvis ikke være helt nøjagtig, men hvis man ikke havde fordoblet den overordentlige Stempelafgift, vilde den dog i hvert Tilfælde have været 1½ Mill. Kr. Man vil altsaa se, at det er meget nøgternt, naar man for Finansaaret 1917—18 har regnet, at denne overordentlige Stempelafgift blev kun 5 Mill. Kr.

Jeg har anført alt dette for at bevise, saa godt det er muligt, at Indtægten er ansat nøgternt og forsvarligt, skønt den er saa overordentlig betydelig, og at man altsaa virkelig tør regne med den, hvis Forholdene vedbliver at være nogenlunde de samme som hidtil.

Hvad Udgiften angaar, som er 120,6 Mill. Kr., skal jeg bemærke, at den er beregnet, som Skik har været i adskillige Aar, efter normale Forhold. Man har været enig om her paa Rigsdagen efter den Gang, jeg først fremlagde et Finanslovsforslag under Verdenskrigen, nemlig i 1914, at der var ingen anden Vej at gaa frem paa end den at antage, at Krigstilstanden ikke vilde vedvare i det Finansaar, for hvilket der fremsattes Finanslovsforslag. Derfor er disse Udgifter satte til 120,6 Mill. Kr. Paa den nuværende Finanslov er de 120 Mill. Kr. Denne Stigning er en Følge af, at der er enkelte Konti, der uvilkaarligt øges fra Aar til Aar, og af Lønningsforhøjelser, som er vedtagne af den høje Rigsdag. Jeg tror ikke, at man paa §§ 8—25 vil se nogen som helst Ødselhed eller nogen som helst Udgift, som ikke er berettiget, idet jeg, som jeg senere skal omtale med et Par Ord, mener, at der er Grund til i høj Grad at advare imod, at der i den kommende Tid skulde være nogen som helst Mulighed for at vise Ødselhed eller gaa til nogen som helst unødvendig Udgift.

Krigsministeriet og Marineministeriet figurerer paa de nævnte Paragraffer med en Udgift af 28 Mill. Kr., medens de paa Finansloven 1915—16 var satte til 27 Millioner, men Udgiften blev 89 Mill. Kr. Krigstilstanden medførte altsaa en Stigning af 62 Mill. Kr. Paa § 26 er der et noget større Beløb end for det forløbne Finansaar til det, vi kalder Kapitalanlæg eller, om man vil, Foranstaltninger, offentlige

Arbejder, til Forøgelse af Kapitalen. Det er et noget større Beløb end for det forløbne Finansaar, idet det for 1916—17 er ansat til 13,4 Millioner i Stedet for 11,1 Mill. Kr. En stor Del af denne Forøgelse falder paa Statsbaneanlæg. Det vil ses, at disse Beløb for den allerstørste Dels Vedkommende er Fortsættelsesbeløb, som man vel kan kalde dem. Man vedtager her en Foranstaltning, og i de første Aar afspiser man den, om jeg saa maa sige, med et ganske ringe Beløb, hvilket er meget naturligt, thi de store Beløb plejer aldrig at komme til Udbetaling straks. Men deraf følger, at efterhaanden som Aarene gaar, forøges disse Beløb meget stærkt, og at man ikke kan komme til Indskrænkning af dem. Her er ikke opført noget Beløb til Personbanaardens Fuldendelse, idet det Beløb, som er vedtaget af den høje Rigsdag ved særlig Lov, maa komme paa Tillægsbevillingsloven, enten for indeværende Aar eller for næste, men jeg vil ønske for mit Vedkommende som Finansminister, at Personbanaarden snart blev fuldendt. Jeg kan naturligvis ikke gøre nogen Opposition eller rette nogen Bebrejdelse mod min ærede Kollega, Ministeren for offentlige Arbejder, men jeg vil ønske, at den Langsomhed, hvormed dette Foretagende fremmes, hvis man kan bruge dette Ord, vil afløses af en større Hurtighed. Det er af ren finansiel Betydning, fordi Københavns Kommune skal betale et aarligt Beløb af 1 Mill. Kr. i 15 Aar, naar Personbanaarden er fuldendt.

Hermed har jeg efter min Mening sagt, hvad jeg har at sige om de enkelte Paragraffer, om Indtægts- og Udgiftssiden paa Budgettet. Den Balance, der fremkommer, er af en saadan Art, at der bliver et Overskud, som nævnt, mellem §§ 1—7 og 8—25 af 42,6 Mill. Kr. Men da der er en Udgift paa § 26 af 35,1 Mill. Kr., skulde dette give et Kasseoverskud af 7,5 Mill. Kr. Ser man hen til § 26, som altsaa har en Udgift af 35,1 Mill. Kr., er der der et Afdrag paa Statsbeviser af 15 Mill. Kr.; det er de Statsbeviser, som udstedtes i April dette Aar, og som altsaa er Resten af de Statsbeviser, Finansministeren var bemyndiget til at udstede efter Lov af 2. August 1914. Hvis man trækker dem fra, vil der kun paa § 26 blive en Udgift paa 20,1 Mill. Kr. Saa er der paa § 26 endnu 5 Mill. Kr. Afdrag paa Statsgælden, altsaa man kommer ned til 15,1 Mill. Kr. Derefter er der nogle Beløb, man ikke kan regne som virkelige Udgiftsposter, saadanne Poster, som føres op til